

Sygn. akt: I 1 C 563/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2016 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **Szpitala Wojewódzkie w (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

przeciwko **A. T.**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. nakazuje ściągnąć od powoda Szpitala Wojewódzkie w (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 15 złotych (piętnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych tymczasowo wypłaconych przez Skarb Państwa;

III. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powoda Szpitala Wojewódzkie w (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. uznając je za uiszczone.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 marca 2016 roku powód Szpitala Wojewódzkie w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. T. kwoty 250 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi za okres od dnia 23 lipca 2013 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwany w dniu 08 lipca 2013 roku był hospitalizowany u poprzednika prawnego powoda – w Szpitalu (...) a (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. i mimo kierowanych do niego wezwań do zapłaty, pozwany nie uiszczył należności w kwocie 250 złotych za wykonane usług medyczne.

W odpowiedzi na pozew kurator pozwanego A. T., którego miejsce pobytu nie było znane wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia i powołując się na dwuletni termin przedawnienia tego typu roszczeń.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 07 czerwca 2016 roku” (data prezentaty: 2016-06-09) powód wskazał, iż umowa o udzielanie świadczeń zdrowotnych jest umową nazwaną, wobec czego nie stosuje się do niej, na podstawie art. 750

k.c., odpowiednio przepisów dotyczących umowy zlecenia, zaś termin przedawnienia roszczeń w niniejszej sprawie jest określony w art. 118 k.c. i wynosi 3 lata.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 lipca 2013 roku w szpitalnym oddziale ratunkowym Szpitala św. W. a (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., będącym poprzednikiem prawnym Szpitala Wojewódzkie w (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., A. T. udzielono porady lekarskiej i założono mały opatrunek gipsowy.

Koszt udzielonych usług opieki medycznej wyniósł 250 złotych.

W dniu 08 lipca 2013 roku Szpital św. W. a (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wystawił A. T. fakturę VAT numer (...) na kwotę 250 złotych, z terminem płatności do dnia 22 lipca 2013 roku.

niesporne, a nadto: faktura VAT – k. 14 akt

W dniu 28 kwietnia 2014 roku Szpital św. W. a (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wezwał A. T. do zapłaty kwoty 250 złotych.

Wezwanie to nie zostało doręczone A. T. z uwagi na fakt, iż – co wynika z adnotacji operatora pocztowego na przesyłce – adresat wyprowadził się.

wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania i zwrotu – k. 15-18 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód Szpital Wojewódzkie w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego A. T. kwoty 250 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi za okres od dnia 23 lipca 2013 roku do dnia zapłaty, swoje roszczenie wywodząc z umowy o udzielanie świadczeń medycznych łączącej strony niniejszego postępowania.

Odnosząc się do podniesionego przez kuratora pozwanego A. T. zarzutu przedawnienia roszczenia, Sąd uznał ten zarzut za zasadny.

Wprawdzie, tak jak wskazywał powód, umowa o udzielanie świadczeń zdrowotnych jest umową nazwaną przewidzianą w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 581 ze zmianami), niemniej jednakże umowa ta zawierana jest pomiędzy zupełnie innymi podmiotami, tj. pomiędzy dysponentem środków publicznych (Narodowym Funduszem Zdrowia) a świadczeniodawcą (np. szpitalem). Umowa ta, uregulowana przepisami powyżej wskazanej ustawy, nie jest natomiast zawierana z pacjentem. W tym bowiem przypadku – gdy chodzi o świadczenia medyczne udzielane pacjentowi, między nim (pacjentem) jako korzystającym z usług zakładu opieki zdrowotnej świadczącym określone usługi medyczne a tym zakładem (w niniejszej sprawie – szpitalem) dochodzi w drodze czynności konkludentnych do zawarcia umowy o świadczenie usług medycznych, która w tym przypadku jest jednakże umową o świadczenie usług nie uregulowaną innymi przepisami, a więc umową nienazwaną, do której na podstawie art. 750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu, w tym art. 751 k.c.

Mając zatem na względzie powyższe, Sąd uznał, że strony niniejszego postępowania (szpital – powoda i pacjenta A. T. – pozwanego) łączyła umowa o świadczenie usług medycznych będąca umową nienazwaną.

Zgodnie z treścią art. 751 k.c. z upływem dwóch lat przedawniają się m. in. roszczenia o wynagrodzenie za spełnione czynności i o zwrot poniesionych wydatków przysługujące osobom, które stale lub w zakresie działalności przedsiębiorstwa trudnią się czynnościami danego rodzaju oraz roszczenia z tytułu utrzymania, pielęgnowania, wychowania lub nauki, jeżeli przysługują osobom trudniącym się zawodowo takimi czynnościami albo osobom utrzymującym zakładu na ten cel przeznaczone.

Stosownie zaś do treści art. 120 k.c. bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, przy czym jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

Wymagalność roszczenia utożsamiana jest więc z chwilą, z upływem której wierzyciel może domagać się od dłużnika spełnienia świadczenia.

Z wystawionej przez poprzednika prawnego powoda faktury VAT numer (...) na kwotę 250 złotych wynikał termin płatności tej kwoty – do dnia 22 lipca 2013 roku. Skoro zatem roszczenie powoda z tytułu łączącej strony umowy przedawnia się z upływem dwóch lat, a pozew został wniesiony w dniu 18 marca 2016 roku, wytoczenie powództwa miało miejsce już po upływie terminu przedawnienia.

Mając na względzie powyższe Sąd w punkcie I wyroku uznając dochodzone roszczenie za przedawnione, na podstawie art. 751 k.c. oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu obciążył nimi powoda jako stronę, która niniejszy proces przegrała oraz na podstawie art. 113 ustawy z dnia 25 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 623) nakazał ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 15 złotych tytułem części wynagrodzenia kuratora pozwanego przyznanego mu postanowieniem z dnia 12 lipca 2016 roku i tymczasowo wypłaconego przez Skarb Państwa.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni.

SSR Justyna Supińska

G., dnia 21 lipca 2016 roku